

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 octombrie 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Ioan 5:19-20; Ioan 17:3**: „...”.

În Apoc. cap. 2 și 3 avem cele șapte scrisori adresate celor șapte adunări locale, iar la sfârșitul fiecărei scrisori este scris același text: „Cel ce va birui va moșteni totul”. Iar ultima făgăduință este: „*Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”(Apoc. 3:21). Este minunat ce are Dumnezeu de gând cu noi în planul Său de mântuire. Astfel că noi vom fi pentru totdeauna la El.

Îi suntem mulțumitori din inimă Domnului Dumnezeului nostru pentru toți frații de pe întregul pământ care au parte de adevărata propovăduire, care spun numai ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații din toate popoarele și limbile.

Fratele Taty a venit azi la mine în birou și mi-a arătat ceea ce a trăit un frate ieri în adunare. Înainte ei foloseau păhărele de lichior la serbarea Cinei în adunare, dar ieri fratele responsabil a fost atât de copleșit și convins încât deodată a spus: „Eu arunc totul deoparte. De acum încolo noi vom frânge o pâine și vom avea un pahar. Pur și simplu nu vom mai folosi multe păhărele”. Este minunat că Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce gol înapoi, ci își atinge scopul pentru care a fost trimis. Fie ca pe întregul pământ să se întâmple. Așa cum s-a cântat că „în timpul serii va fi lumină” și cum am auzit în Cuvântul din introducere. Noi știm că nu este o închipuire, ci este o realitate divină. Noi știm că suntem din Dumnezeu și avem însărcinarea să propovăduim doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

Pentru că fratele Branham a folosit mereu și mereu exprimarea „șapte tunete”, trebuie să spunem că el a vrut să exprime faptul că în 28 februarie 1963 norul supranatural s-a coborât și că înainte ca norul să se

coboare a izbucnit un cutremur însoțit de o furtună atât de puternică încât vârfurile copacilor au fost retezate și apoi au răsunat șapte bubuituri ca de tunet foarte puternice. Apoi dintr-o dată s-a făcut lumină și norul supranatural s-a coborât. Fratele Branham a spus că el a fost luat în acest nor și a stat față în față cu cel de-al șaptelea înger care i-a spus: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti”. Dar aici este un punct. Nicio singură dată fratele Branham n-a spus în acest context că cele șapte tunete au avut șapte glasuri și de șapte ori ar fi spus ceva; absolut nicio singură dată fratele Branham n-a legat ceea ce s-a întâmplat în 28 februarie 1963 cu glasurile celor șapte tunete despre care este scris în Apoc. 10. Glasurile celor șapte tunete se vor face auzite atunci când Îngerul legământului se va coborî și va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ și va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor, că nu va mai fi nici o zăbavă. Apoi anunțul: „în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, atunci taina lui Dumnezeu va ajunge la încheiere” (Apoc. 10:7).

Este atât de important să nu adaugi absolut nimic la ceea ce a spus Dumnezeu și la ceea ce a spus fratele Branham, să nu introduci nicio interpretare proprie. Apostolul Ioan a scris că nicio minciună nu-și are originea în adevăr. Adevărul este și rămâne adevăr în vecii vecilor. Iar minciunile sunt în toate interpretările. Să-I mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că noi putem spune cu o inimă smerită: noi știm că suntem din Dumnezeu, pentru că noi credem din inimă Cuvântul descoperit și sfânt al lui Dumnezeu.

Privitor la exprimarea „în timpul serii”, cine merge la Geneza știe că în timpul serii Domnul venea să aibă părtășie cu Adam și Eva. În Gen. 3:8 este scris că „în timpul serii”, „în răcoarea serii”. Nu „în răcoarea zilei”(cum este scris în lb. rom). Moise a adus jertfele în timpul serii, între cele două seri, după apusul soarelui și înspre începutul nopții. Acum, în acest timp, Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham ca să propovăduiască clar și deslușit că la sfârșitul zilei mântuirii, în timpul serii, înainte să înceapă ceasul de la miezul nopții, va fi lumină. Și cum s-a cântat, aceeași lumină care s-a arătat la început este aceeași lumină care se arată și seara. Noi am fost aduși înapoi la Cuvântul original de la început. Și cum am scris în scrisoarea circulară,

acesta este Certificatul, aici este descoperirea deplină a lui Dumnezeu, fiecare învățătură, tot ceea ce a rânduit Dumnezeu pentru Biserică o avem *aici*, în acest Document ca Certificat, Vechiul și Noul Testament. Îi aducem cinstea și mulțumirea Dumnezeului nostru care ne-a cercetat prin har.

Frați și surori, cine poate înțelege așa ceva, că Domnul a vorbit în timpul nostru? Ceea ce este scris a devenit o realitate divină. Permiteți-mi să citesc câteva versete biblice, și fie ca Domnul să dăruiască har ca noi toți să avem trăirile noastre mântuitoare cu Dumnezeu și cu noi toți să se împlinescă: „cele ce erau gata, care erau pregătite, au intrat la ospățul de nuntă, și ușa s-a încuiat”. Apoi vor veni cele nechibzuite și vor bate la o ușă închisă.

Eu pretind înaintea Dumnezeului atotputernic, pe baza chemării divine, că toți care acum aud ultimul mesaj și Îl cred pe Dumnezeu, ei să fie chemați afară, separați, lămurii și curățați. Satan nu mai are niciun drept să-i acuze fiindcă Sângele încă mai este pe scaunul harului.

Citim din 1Tim. 1:12: „*Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui*”. Nu „într-o slujbă”. Există cele cinci slujbe care sunt enumerate în Efes. 4: „*El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători*”. Dar în 1Tim. 1:12 este o punere directă în slujba Lui, conform Cuvântului Său. Ceea ce ar spune El astăzi trebuie să fie spus aici. Noi suntem în slujba Lui și purtăm mai departe Cuvântul Lui sfânt și scump.

Eu n-am știut ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Dar așa I-a plăcut Domnului să-mi deschidă ochii, să-mi deschidă inima ca să recunosc ceea ce se întâmplă în această perioadă de timp. Îi sunt mulțumitor Domnului Dumnezeu din toată inima *că m-a socotit vrednic de încredere, și m-a pus în slujba Lui*.

Apoi avem cuvintele Domnului nostru din Ioan 13:20: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine*”.

Aici avem accentuată însărcinarea directă. Și cum a spus fratele Borg azi dimineață, mesajul divin este o putere divină în viața acelor care primesc ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi, acceptă și primesc răscumpărarea deplină. Apoi Dumnezeu face dintr-un om vechi un om nou, face totul nou, prin har. Aceasta este și rugăciunea noastră de astăzi, ca propovăduirea Evangheliei adevărate a lui Isus Hristos, cu tot ceea ce s-a întâmplat pentru noi la Golgota, puterea lui Dumnezeu prin salvare, eliberare, vindecare să fie descoperită prin har. Ceea ce noi propovăduim să devină o realitate divină cu noi toți.

În fața mea am un Cuvânt foarte serios din prorocul Zaharia. Noi știm că Zaharia a fost bărbatul lui Dumnezeu căruia Domnul i-a descoperit multe lucruri. El a văzut sfeșnicul cu cele șapte brațe, a văzut șapte țevi care erau conectate cu vasul, sfeșnicul cu cele șapte brațe prin care sunt simbolizate cele șapte epoci ale Bisericii. El a văzut pe cei doi măslini/martori care vor apărea în Ierusalim. În Duhul el a văzut, descoperit din partea lui Dumnezeu, ceea ce se va întâmpla atunci când planul de răscumpărare va intra în vigoare.

Dar aici avem un exemplu în care Vrajmașul acuză. Scumpii mei frați și surori, noi știm ce se întâmplă. Vrajmașul ne va acuza mereu și mereu. Dar noi știm că acuzatorul/pârâșul fraților n-are niciun drept să acuze pentru că pedeapsa care trebuia să ne lovească pe noi a fost pusă peste Mielul lui Dumnezeu. Scrisoarea care ne învinuia a fost ruptă, iar noi, prin har, suntem eliberați și Dumnezeu ne vede ca și cum n-am fi păcătuțit niciodată.

În Zah. 3 începând cu vers. 7 este scris: *„Așa vorbește Domnul oștirilor: «Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici.»* („Așa vorbește Domnul oștirilor: «Dacă vei umbla pe căile Mele, îți vei îndeplini slujba conștiincios, vei administra Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici.»” - lb. germ.). Dacă îți vei îndeplini slujba conștiincios și vei umbla pe căile Mele atunci vei priveghea asupra curților Mele.

Cu toții știm că noi suntem Casa lui Dumnezeu. Moise a fost credincios în Casa lui Dumnezeu. În Evrei 3:6 citim că: *„Isus Hristos*

este credincios peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi". El a pus diferite slujbe. Este necesar ca mai întâi noi, ca propovăduitori, să umblăm pe căile Lui. Credinciosul Dumnezeu nu doar că a scos Israelul afară din robie, ci a mers înaintea lor în stâlpul de nor și de foc pentru a le lumina calea pe care ei trebuiau să meargă. Ambele lucruri s-au întâmplat în timpul nostru: stâlpul de foc și stâlpul de nor. Domnul va reveni într-un mod supranatural în norul supranatural, și noi toți vom luați la El în nori, așa este scris în 1 Tes. 4. Acest lucru se va întâmpla la revenirea Domnului.

Mai trebuie să spunem ceva aici. Credeți că Dumnezeu S-a coborât în timpul nostru într-un mod supranatural! Îndeosebi în adunările de rugăciune când fratele Branham vorbea cu fiecare în parte și stâlpul de foc supranatural se cobora, fratele se întorcea spre cei din rândul de rugăciune, vorbea cu publicul și spunea: „Acum lumina supranaturală este pe acea și acea persoană”. În timpul nostru Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său care a adus Cuvântul din însărcinarea Lui, ca din nou să arate poporului Său căile Domnului cum este scris despre Ioan Botezătorul și slujba lui, că el avea să pregătească calea Domnului.

Noi putem spune că Domnul a dăruit har ca în timpul nostru să fie descoperită calea mântuirii cu tot ce aparține de aceasta, prin har. Prin aceasta noi recunoaștem că am acceptat și am primit alegerea. Ceea ce pentru alții nu înseamnă nimic – și spun: „Lăsați-mă în pace cu Branham ăsta și cu ceea ce a spus el! – pentru noi înseamnă totul. Domnul Dumnezeu a hotărât-o așa, căci este scris în Mal. 4:5-6b: „*Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare. El va întoarce... inima copiilor spre părinții lor*”. Iar aceasta se întâmplă acum: inima copiilor lui Dumnezeu este întoarsă la ceea ce au propovăduit și învățat părinții apostoli la început. Iar noi toți devenim un popor plăcut și umblăm ascultători în plăcerea lui Dumnezeu și Îi aducem mulțumire Domnului.

Așadar, dacă vei umbla pe căile Mele și îți vei îndeplini însărcinarea în mod conștiincios. Din câte știi, în toți anii noi am trăit acest lucru prin har. Nicio singură dată n-am dat vreo învățătură care nu

este scrisă în Cuvântul lui Dumnezeu, ci I-am slujit credincioși Domnului Dumnezeului nostru, prin har.

Ne întoarcem la un lucru care mă mișcă în mod deosebit, un lucru important pentru toți cei ce sunt noi în mijlocul nostru, pentru toți care trec prin încercări; tineri sau bătrâni, noi toți trecem prin încercări. Mulți întreabă: „Doamne, ești cu adevărat cu mine? Trebuie să suport toate aceste lucruri?”. Apoi vine Vrăjmașul și ne acuză: „Da, de aia ți s-a întâmplat aceea și cealaltă ...”.

Permiteți-mi să citesc Cuvântul prețios din Zah. 3:1: „*El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua stând în picioare înaintea Îngerului Domnului și pe Satana stând la dreapta lui, ca să-l pârască*”.

Dați-vă odată seama. Pe pământ este un bărbat al lui Dumnezeu și, în Duhul, el vede ce se petrece, vede cum pârâșul fraților se ridică și părăște. În vers. 2 este scris: „*Domnul a zis Satanei: «Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul, El să te facă să taci! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?»*”.

Aici o avem. Noi toți am fost pierduți. Pârâșul fraților a putut să ne acuze și să ne osândească, dar noi am fost scoși afară ca un tăciune scos din foc și suntem prețioși în ochii Domnului.

Citim vers. 3: „*Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului*”.

Aici este un punct: stătea înaintea Îngerului Domnului îmbrăcat cu haine murdare, în prezența lui Dumnezeu. Apoi acuzația, apoi osânda. Dar apoi urmează sentința dreptății.

Scumpii mei frați și surori, astăzi suntem adunați în prezența lui Dumnezeu. Sunt hainele noastre spălate în Sângele Mielului? Avem noi haine murdare? Avem noi gânduri murdare? Avem noi murdării în diferite puncte, astfel ca Vrăjmașul să ne poată acuza? Astăzi să se termine odată cu aceasta! Astăzi Sângele Mielului să vorbească pentru noi pentru ca prin credință să putem spune: „Pleacă Satană! Înapoi mea, căci Domnul mi-a dezbrăcat hainele murdare și m-a îmbrăcat cu hainele mântuirii”.

Încă o dată vers. 3: „*Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului*”. Acum vine: „*Iar*

Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: «Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!»”(vers. 4).

Hai-deți ca astăzi să spunem cu toții: Doamne, dezbracă-ne pe toți de hainele murdare și Te rog dăruiește-ne o haină nouă, o viață nouă, Doamne, dăruiește-ne o inimă nouă și un duh nou. Aici ne este dat îndemnul să ne lăsăm dezbrăcați de lucrurile vechi.

Vers. 4b: *„Apoi a zis lui Iosua: «Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea....!»*”. Astăzi credeți-o! Vă rog frumos primiți acest Cuvânt voi toți care mai aveți greutăți, care mai aveți o luptă, care încă n-aveți siguranța credinței. Primiți-o așa cum este scris aici și spuneți: *„Iată că am îndepărtat nelegiuirea de la tine!»*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru pentru astfel de exemple din Vechiul Testament – o lecție mare și puternică. Nu doar că îndepărtez nelegiuirea de la tine și vina ta, ci *„«și te îmbrac cu haine de sărbătoare!»*”, haine frumoase de nuntă. Hainele murdare dezbrăcate și apoi să fim îmbrăcați în haina de sărbătoare, haina de nuntă. La Dumnezeu nostru este harul, iertarea pentru toți aceia care o primesc prin credință. Și astăzi Cuvântul lui Dumnezeu să devină o putere care să producă o înnoire interioară ce poate fi vizibilă și în exterior, așa cum este scris aici: *«Iată că am îndepărtat vina de la tine și te îmbrac cu haine de sărbătoare!»*”, haine de nuntă. La acest Cuvânt putem spune un *„Aleluia!”*. Noi vom purta haina de nuntă.

Am mai spus aici. Când am văzut răpirea, toți erau îmbrăcați cu haine albe strălucitoare care emanau o strălucire deosebită. Nu era nicio singură pată, absolut nimic. Atunci când ești transpus în Duhul și vezi în Duhul aceste lucruri atunci știi exact ce vrea să spună Domnul, ce vrea El să evidențieze. Nu era nicio singură pată. Haine lungi, de sus până jos, de un alb strălucitor care emana.

Dacă ne uităm la noi înșine în oglindă; Cine suntem noi? Cum a fost viața noastră? Nu te mai uita cu am fost viața ta. Crede că vina a fost luată de la tine, crede că ai fost îmbrăcat cu haine de sărbătoare de nuntă, și vom avea parte de nunta Mielului.

În vers. 5 este scris: *„Eu am zis: «Să i se pună pe cap o mitră curată!» Și i-au pus o mitră curată pe cap....”*.

Așadar confirmarea prin faptul că mitra curată este pusă pe cap. Încă nu este cununa. Încununarea va veni când vom fi la Domnul, atunci vom primi cununa. Dar aici este pusă pe cap o mitră ca confirmare că neprihănirea a avut loc, vina a fost luată de la tine și tu ai dovada că ai primit har de la Dumnezeu.

Ieri am amintit pe scurt că noi trăim în timpul sfârșitului și lucrurile care se petrec acum dau mărturie despre acest fapt. Noi am amintit Isaia 30:26, că lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare ca lumina a șapte zile, când va lega Domnul vânățiile poporului Său, și va tămădui rana loviturilor lui.

În această legătură permiteți-mi să citesc din Zah. 2:12: „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*”. Un Cuvânt puternic! „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt...*”. Nu în New York, nu în vreun alt loc. Ci în pământul sfânt, în țara făgăduinței.

Dumnezeu poate binecuvânta numai acolo unde făgăduințele Lui sunt crezute și primite. Mai întâi este dată făgăduința, apoi vine credința și apoi se împlinește ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Domnul a făgăduit că cei împrăștiți, cei risipiți din Israel, vor fi întorși înapoi în țara făgăduinței, pentru că cei doi proroci vor apărea și vor proroci în Ierusalim.

Apoi mergem la Osea 9:10: „*Am găsit pe Israel ca pe niște struguri în pustiu, am văzut pe părinții voștri ca pe cele dintâi roade ale unui smochin în primăvară...*”. Dumnezeu a alcătuit un plan în care a inclus Biserica și Israelul și pe care El îl va îndeplini.

Doresc să mai citesc un Cuvânt din Ioel 3:2: „*voi strânge pe toate neamurile, și le voi coborî în valea lui Iosafat. Acolo, Mă voi judeca cu ele, pentru poporul Meu, pentru Israel, moștenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărțind între ele țara Mea*”.

Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate lucrurile. El a vestit mai dinainte toate lucrurile care aveau să întâmple și se întâmplă în timpul nostru. În Lc. 21 și în Mat. 24 Domnul a spus că în timpul sfârșitului vor fi semne în soare, lună și stele. Și cum am accentuat

deja, se va întâmpla, totul merge în această direcție. Soarele va lumina de șapte ori mai puternic. Oamenii pot face tot ce pot ei cu privire la aceasta, dar ei nu vor avea nicio soluție. Ceea ce este scris în Cuvânt se va întâmpla întocmai așa. Dar aici este un punct. Atunci când soarele va ajunge la punctul culminant de a lumina de șapte ori mai puternic, atunci va fi clipa când a șasea pecete se împlinește, soarele își va pierde lumina și luna va fi schimbată în sânge. Dar nu aceasta este tema noastră de astăzi, dar aparține de propovăduire.

Scumpii mei frați și surori, toți de pe întregul pământ să știe că noi credem fiecare Cuvânt, fie că privește Israelul, fie că privește Neamurile. Noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Lucrul principal în această adunare este ca prin credință toți să trăiască curățarea, mântuirea și eliberarea deplină. Îndeosebi toți cei ce doresc să se lase botezați să creadă din inimă că răscumpărarea a avut loc și ei personal au chemat Numele Domnului, au primit iertarea prin credință în mod personal și știu: „Răscumpărătorul meu a murit pentru mine. El a purtat vina mea și păcatele mele. El a murit pentru mine, s-a întâmplat pentru mine”. Noi trebuie s-o acceptăm și primim prin credință în mod personal.

Pentru toți cei ce nu sunt botezați biblic, vă rog frumos folosiți această posibilitate, dedicați-vă Domnului viețile voastre, lăsați-vă dezbrăcați de haina murdară. Haideți s-o spunem sincer. Este scris că noi suntem spălați în Sângele Mielului și apoi am făcut o baie în apa Cuvântului. Pe bază de învățătură suntem eliberați, suntem curățați de toate petele, de toate învățăturile și interpretările, de toate tradițiile și datinile. În Biserica Dumnezeului Celui viu nu există nicio erezie, nicio învățătură greșită. Biserica este stâlpul și temelie adevărului. Biserica este locul descoperirii lui Dumnezeu pe pământ. Biserica este Trupul Lui prin care Domnul este în lucrare.

Dacă aici mai sunt oameni care sunt acuzați de Satan, respingeți-l și spuneți: „Sângele mai este pe scaunul harului”. Scumpi frați și surori, este puternic că noi mai trăim în timpul harului. Ce este cu toți aceia care învață că „în anul 1963 Domnul a părăsit tronul harului și că El Se coboară, sau a coborât și că deja El îi pretinde pe cei răscumparați”? El îi pretinde pe cei răscumparați de două mii de ani și

Evanghelia a fost predicată în toate epocile. Dar acum am ajuns în ultima epocă a bisericilor și am auzit ultimul mesaj.

De fiecare dată trebuie să spunem acest lucru. Este o însărcinare divină. „Așa cum Ioan Botezătorul a premerse prima venire a lui Hristos așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Totul este descoperit: dumnezeire, botez, toate învățăturile biblice sunt descoperite clar ca cristalul. Și noi toți le-am înțeles.

Dacă mă gândesc, fiind mulțumitor, putem spune că noi ne strângem împreună ca popor al lui Dumnezeu pentru a asculta Cuvintele lui Dumnezeu și credem că noi vom deveni și niște împlinitori ai Cuvântului. Cum s-a spus în prima predică din ziua Cincizecimii: Pocățiți-vă! Să vă pară rău de tot ce n-ați făcut corect. Pocățiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu. Apoi fiecare din voi să se boteze în Numele Domnului Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre. Iertarea este prin Sângele Mielului. Prin botez confirmăm că noi am acceptat și primit iertarea, prin har. Îi mulțumim Domnului că prin credință noi am acceptat și primit și versetele care sunt în legătură și vorbesc de botez. Noi știm că ceea ce a spus Domnul atunci, ceea ce s-a propovăduit la început se propovăduiește de asemenea și acum la sfârșit: *„Pocățiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre”*. O mai spunem o dată: pentru ca să confirmăm iertarea pe care am trăit-o. Când devenim credincioși noi Îl acceptăm și Îl primim pe Domnul, și prin botez confirmăm că am devenit credincioși.

Peste tot în Faptele apostolilor este scris, fie că au fost persoane individuale, fie că au fost trei mii, ca în Ierusalim, de fiecare dată pocăința, botezul și botezul cu Duhul Sfânt aparțineau împreună.

Scumpii mei frați și surori, noi toți așteptăm revărsarea ploii târzii, toți așteptăm ca Dumnezeu să aducă din nou o înviore. Și acest lucru l-am spus: prin botez noi confirmăm că noi l-am acceptat și primit pe Domnul nostru, iar prin botezul cu Duhul Sfânt Domnul Dumnezeu confirmă că El ne-a primit pe noi. Prin credință noi l-am primit pe El și ne lăsăm botezați. El ne-a acceptat și ne-a primit, ne-a iertat tot și apoi noi primim confirmarea.

Scumpii mei frați și surori, există multe învățături care necesită corectare. Unii spun că „înaintea botezului cu Duhul Sfânt nu-L poți mărturisi pe Isus ca Domn”. Vă rog frumos lăsați în urma voastră orice argumentare. Deja nașterea din nou are loc prin puterea Duhului Sfânt. Duhul va înviora sămânța Cuvântului. Noi am acceptat și am primit Cuvântul și Duhul Sfânt vine asupra noastră. Chiar și pocăința are loc în urma străpungerii inimii, la auzirea Cuvântului, prin Duhul Sfânt. „Când va veni Mângâietorul, Duhul Sfânt, El va deschide lumii ochii în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata”. De fapt de la început Duhul Sfânt este lucrător în viața noastră, apoi noi avem diferitele trăiri după aceea.

Noi toți știm că Domnul Își va împlini Cuvântul Său, El va trimite ploaia timpurie și târzie care vor cădea împreună, și semănatul și recoltarea vor avea loc în același timp. Cu adevărat noi vom recolta ceea ce noi am semănat în acest timp. Ce minunat!

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Domnul Dumnezeu nostru a isprăvit totul. Sângele încă mai este pe scaunul harului și noi putem veni la Domnul. Chiar și în timpul necazului celui mare Sângele va mai fi pe scaunul harului. Pentru că și despre cei ce vor trece prin necazul cel mare este scris că „*ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului*”(Apoc. 7:14). Să-I mulțumim Domnului că încă mai trăim în timpul harului. Fie ca și această corectură să fie primită de toți aceia care se referă la mesaj, ca ei să lase totul așa cum este scris aici.

Fie ca toți pe care Vrăjmașul, pârâșul fraților îi mai atacă și întreabă: „Cum este cu tine? De ce ți se întâmplă aceasta? De ce ți se întâmplă aceea? De ce treci prin atâtea necazuri?”, atunci ei să-l respingă. Voi știți ce se întâmplă când vine întrebarea „De ce?”. Atunci când Domnul a luat locul nostru El a zis: „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*”. Dacă cineva folosește exprimarea: „De ce..?” atunci este un semn că Vrăjmașul l-a atacat deja și dorește să împrăștie îndoială și dorește să pârască. Nu! Să nu spuneți „De ce?”, ci să spui: „De aceea..”. Domnul a dat făgăduința că va fi cu noi în toate zilele până la sfârșitul veacului.

Nu demult am citit Cuvântul din Evrei 11. Bărbații lui Dumnezeu au trecut prin atâtea încercări, unii au fost împrôșcați cu

pietre, alții au fost tăiați în două cu fierăstrăul. Eu m-am întrebat: „De câte ori ai fost împrôșcat tu cu pietre? De câte ori ai fost tăiat tu cu fierăstrăul? De câte ori ai fost tu ponegrit?”. Dar Îi aducem mulțumire Domnului Dumnezeuului nostru.

Să ne întoarcem înapoi la Cuvântul prețios din Zah. 3. Haina murdară, mizerabilă, a fost dezbrăcată, o haină de sărbătoare a fost îmbrăcată și mitra a fost pusă pe cap. Acceptați-o și primiți-o pentru voi astăzi prin credință, și spuneți: „Iubite Domn, dezbracă-mi haina mea murdară, toate gândurile mele, scoate din interiorul meu tot ce este necurat. Te rog dă-mi gândirea Ta, dăruiește-mi noua haină albă a neprihănirii”. Nu este dreptatea noastră, ci este dreptatea Domnului.

Încă o dată cuvântul adresat tuturor celor ce doresc să se boteze. Acceptați și primiți prin credință. Cine s-a pocăit, cine s-a căit, cine a acceptat și a primit iertarea poate încheia legământul unei conștiințe curate cu Dumnezeu. Conform Rom. 6:4, noi toți știm că botezul este o îngropare împreună cu Hristos, în moartea Lui. Iar prin scoaterea afară din apă este simbolizat că tot atât de sigur noi am înviat la o viață nouă prin harul lui Dumnezeu. Omul vechi a fost îngropat, haina veche și murdară a fost dezbrăcată și este îngropată prin botez, împreună cu Hristos, îngropați în moartea Lui. Și prin puterea învierii lui Isus Hristos am înviat la o viață nouă și îmbrăcați cu haina mântuirii. Încă suntem în ziua mântuirii și trăim în timpul harului.

Acum doar întrebarea: credeți cu toții că Domnul și Răscumpărătorul nostru l-a însărcinat pe fratele Branham în 11 iunie 1933 ca el să aducă ultimul mesaj? Dacă credeți atunci spuneți „Amin”. Credeți cu toții că după plecarea lui Acasă ultimul mesaj a fost purtat pe întregul pământ? Din cele 193 de țări de pe glob noi ne îngrijim de 172 de țări în mod direct, iar restul țărilor sunt îngrijite de țările învecinate lor. Înaintea lui Dumnezeu putem spune că Evanghelia, Cuvântul deplin a fost purtat și dat tuturor popoarelor și limbilor ca mărturie. Iar Domnul nostru a spus: „*Atunci va veni sfârșitul*”. Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru și pentru toate posibilitățile tehnice, pentru toate darurile, pentru toți traducătorii pentru toate limbile. Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru. Credeți voi apropiata revenire a Domnului nostru? Spuneți un „Amin”. Credeți voi

că aceasta este ziua pe care Dumnezeu a hotărât-o ca nimeni să nu plece din acest loc necredincios? Niciunul să nu plece din această încăpere cu haine murdare, cu gânduri murdare, cu inimă murdară! Ci astăzi puterea lui Dumnezeu să fie descoperită. Cu siguranța credinței putem spune că toți cei ce au o inimă curată Îl vor vedea pe Dumnezeu. Astăzi Îl rugăm pe Dumnezeu să ne dăruiască o inimă curată. Și pârașul fraților trebuie să plece! Sângele Mielului vorbește pentru noi, scrisoarea care ne învinuia este ruptă. Îi aducem slavă și cinste Dumnezeului nostru, în veci vecilor. Amin.

Vă rog primiți tot ceea ce s-a spus astăzi! Luați-o din mâna Domnului. Am propovăduit din însărcinarea lui Dumnezeu. Și cum am spus la început, noi știm că suntem din Dumnezeu, știm că Dumnezeu a împlinit făgăduința Lui în timpul nostru și El Și-a trimis pe prorocul Său. Noi o știm, o știm, este o știință mântuitoare pe baza Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu. Îi aducem cinste și mulțumire Domnului nostru. El iartă încălcările și nu-Și mai aduce aminte de păcate.

Prin credință privim la scaunul harului. Permiteți-mi să mai accentuez o dată Cuvântul pe care l-am auzit privitor la pârașul fraților și referitor la ce cauzează îndoială la credincioși. Astăzi să împrăștiăm din nou credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită, și să știm că Domnul și Răscumpărătorul nostru este Marele Preot care a intrat în Locul preasfânt ceresc cu Sângele Său sfânt. Noi toți știm, conform Apoc. 12, că la sfârșit pârașul fraților va fi aruncat jos atunci când Mireasa, copilul de parte bărbătească va fi luat în sus. Pârașul mai încearcă aici și colo. Respingeți-l! Fie ca astăzi să lăsați aici haina murdară, gândurile murdare. Fie ca Domnul să facă totul nou cu noi și în noi, prin har.

Acum ne rugăm ca Cuvântul pe care l-am auzit să devină realitate în noi toți și Evanghelia lui Isus Hristos să devină o putere divină care descoperă în viața noastră ceea ce a fost propovăduit prin Evanghelia: răscumpărarea deplină, binecuvântarea deplină pe care Domnul nostru ne-a dăruit-o prin har. În final ne vom ruga pentru toți care doresc să se boteze. Haideți să ne rugăm cu toții împreună.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, din însărcinarea Ta, în Numele Tău, noi am auzit Cuvântul Tău, l-am purtat mai departe. Te

rog confirmă-Ți Cuvântul, ca să nu se întoarcă gol înapoi la Tine, ci să îplinească planurile Tale, Te rog dăruiește astăzi răscumpărare deplină, eliberare deplină, iertare deplină, vindecare deplină pentru ca totul să fie nou. Totul nou, totul nou. Tu ai încheiat un legământ nou, Îți mulțumim pentru el. Tu Ți-ai vărsat Sângele, este o realitate. Răscumpărarea este o realitate, iertarea este o realitate, mesajul este o realitate și Îți mulțumim. Toate făgăduințele sunt o realitate. Îți mulțumim! Îți mulțumim că noi am recunoscut timpul și ceasul, Îți mulțumim că am primit trecere înaintea Ta. Fie ca binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să vină peste toți de pe întregul pământ. Doamne trimite binecuvântarea pe întregul pământ pentru ca toți să fie cuprinși de harul Tău. Binecuvântează îndeosebi pe toți frații slujitori în toate limbile, în toate popoarele. Dăruiește poporului Tău o eliberare și o sfințire totală. Ție Dumnezeului atotputernic și viu Îți aducem cinstea, slava și mărirea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Aleluia!

Acum spuneți ca fratele nostru din Polonia: „Eu o primesc”. Spuneți: „Eu o primesc. Aleluia! Eu primesc și Îi mulțumesc Domnului pentru ceea ce El mi-a dat”. Aleluia! Aleluia! În timp ce cântăm cântarea „Tu ești vrednic” toți care doresc să se boteze să vină în față. Noi ne vom ruga împreună. Vă rog frumos folosiți această șansă. Să nu permiteți niciun argument și nicio îndoială. Astăzi dacă auziți glasul Lui credeți și urmați, lăsându-vă botezați, pentru că așa este scris: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos”*.

Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima. Adevărul Tău înaintează. Voi ați venit fiindcă voi credeți din inimă că răscumpărarea s-a întâmplat pentru voi. Voi acceptați, primiți și sunteți pregătiți pentru a încheia legământul unei conștiințe curate cu Dumnezeu, legământul pe care El l-a încheiat cu noi atunci când a spus: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți”*. Voi aparțineți de acei mulți pentru care Sângele a fost vărsat, voi acceptați și primiți. Nu este o învățătură a unei biserici, ci este învățătura biblică din zilele Faptelor apostolilor. Acesta este Certificatul fondării Bisericii nou testamentare. Așa cum a fost la început în prima predică așa este acum la sfârșit în ultima predică. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru.

Acum un cuvânt pentru voi scumpilor care ați venit în față. Noi ne bucurăm împreună cu voi din toată inima. Vă rog primiți-o pentru voi personal. Fie ca această zi să fie o zi deosebită în viața voastră la care odată să vă puteți uita în urmă. Și când Dușmanul vă va ataca să vă dăuneze voi vă veți putea uita înapoi la ziua în care Dumnezeu a făcut lucruri mari cu voi. Eu sunt convins înaintea Feței lui Dumnezeu. De exemplu, dacă noi citim Cuvântul că bărbatului lui Dumnezeu, în prezența lui Dumnezeu, i-a fost dezbrăcată o haină murdară și i-a fost dăruită și a fost îmbrăcat cu o haină nouă de sărbătoare, atunci noi o putem crede. Eu cred că ceea ce propovăduim noi din Cuvânt putem crede din toată inima și o putem trăi. Eu sunt convins că această zi va intra în istoria mântuirii divine pentru noi toți. În această zi Dumnezeu a făcut lucruri mari în viața noastră. Aș dori să pot cânta: „Doamne, Tu ai făcut lucruri mari cu noi aici. În praf ne închinăm înaintea Ta și Te lăudăm”. Voi ați luat această decizie, v-ați dedicat viața voastră Domnului. Și tu? Câți anișori ai dragule? Ai 12 ani? Da, este bine.

Doamne Dumnezeule atotputernic, binecuvântează-i pe toți care se vor lăsa botezați, fii cu ei, încununează-i cu har și îndurare. Fie ca ei să fi murit împreună cu Tine, Răscumpărătorul lor, și tot împreună cu Tine să învie la o viață nouă. Pentru că Tu ai murit, ai fost îngropat și ai înviat a treia zi, ai biruit moartea, iadul și pe Satan și ai strigat: „Eu trăiesc. Și voi să trăiți”.

Iubite Domn, Te rog pune-Ți mâinile Tale binecuvântate peste toți cei ce au venit față. Fii cu ei până când ei și noi toți vom vedea ceea ce am crezut. Fiți dedicați Domnului pentru timp și veșnicie. Amin. Fiți binecuvântați în Numele Domnului nostru. Lui Îi aducem slava. Amin.